

decanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: 't is vasten ... dus even geen aperitief

Openingslied: **Broeders die op uittocht gaat (ZJ 328)**

<https://www.youtube.com/watch?v=rc6052-YQsc>

Broeders die op uittocht gaat uit het land der slaven,
uit de ban van dood en kwaad: wie toch zal u laven?
Heer, die met ons gaat, 't water uit de rotsen slaat,
Heer, Gij zult ons laven.

't Volk dat zwerft in de woestijn, zal Hij dat verlaten?
Zal Hij niet hun leeftocht zijn en hun levend water?
Heer, die met ons gaat, 't water uit de rotsen slaat,
Heer, ons levend water.

Water is het levend woord dat ons toe zal klinken.
Broeders, die Gods woorden hoort, komt hier allen drinken.
Heer, die met ons gaat, 't water uit de rotsen slaat,
laat uw woorden klinken.

Wie Gods woord wil waardig zijn, zal tot leven komen.
Hij wordt bron in de woestijn, eeuwig zal hij stromen.
Heer, die met ons gaat, 't water uit de rotsen slaat,
eeuwig zult Gij komen.

Ofwel:

Openingslied: **Hoe is uw naam (ZJ 566)**

<https://www.youtube.com/watch?v=48RJtAGFmVI>

Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden,
eeuwige God, wij willen U zien.
Geef ons vandaag een teken van liefde.

Eeuwige God, wij willen U zien,
geef ons vandaag een teken van liefde.

Want wat de hemel is voor de aarde,
dat is uw liefde voor hen die geloven.

Geef ons vandaag een teken van liefde.

Gij, de vergeving van alle zonden,
recht en gerechtigheid voor deze wereld.

Gij, de vergeving van alle zonden,
geef ons vandaag een teken van liefde.

Gij kent ons toch, Gij zult niet vergeten,
dat wij uw mensen zijn, Gij, onze God.

Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden,
eeuwige God, wij willen U zien.
Geef ons vandaag een teken van liefde

Welkom:

Op weg naar Pasen vertragen we even op de drempel:
in alle bescheidenheid komen wij deze viering binnen,
in het besef dat we gemakkelijk zeggen
dat we een nieuwe weg willen inslaan
en dan toch vervallen in oude gewoontes,
maar ook in het vertrouwen
dat God ons in onze kwetsbaarheid nabij wil zijn.

(Lied: Hoe is uw naam - strofe 1)

Op deze derde zondag van de veertigdagentijd
staat Gods eindeloze barmhartigheid centraal:
wanneer het volk in de woestijn twijfelt aan Gods belofte,
geeft Mozes hen een teken dat God met hen begaan is;
en wanneer Jezus bij een bron een Samaritaanse vrouw ontmoet,
maakt Hij zichzelf bekend als een bron van levend water.
Zo wil God zich ook vandaag aan ons kenbaar maken:
als een God die met ons begaan is en ons ontmoeten wil
– een God wiens naam is: 'Ik zal er zijn voor u'.

(Lied: Hoe is uw naam - strofe 2)

Symbolmoment: (map Broederlijk Delen)

We zijn verbolgen over hoe het leefmilieu wordt
vervuild en mensen uitgesloten worden van het
levensnoodzakelijke.
We maken een vuist en komen in actie.
We nemen de toekomst in handen.
In deze viering horen we hoe Jezus kiest voor verzoening,
vertrouwen en gemeenschap, en zo bron van leven is.
We plaveien een pad richting Pasen, nieuw leven.
Stapstenen die ons op weg zetten zijn:
nabijheid en vertrouwen.

SYMBOOL - TWAALF STAPSTENEN

In de liturgie spelen we in op de slogan van dit jaar en drukken symbolisch uit hoe we 'toekomst' maken. Aan toekomst bouwen - vrede en gerechtigheid - gebeurt stap voor stap. Niet pardoës. Zoals de exodus naar bevrijding veertig jaar duurde, zo gaan we veertig dagen geduldig op weg naar Pasen. Symbolisch plaveien we daarvoor twaalf stapstenen, één of twee per week, die ons op weg zetten naar dat samenleven in vrede en gerechtigheid. Dat we ervoor gaan, klinkt in de titel van elke viering.

Aswoensdag - twee stapstenen: INKEER | OMMEKEER
Eerste zondag - één stapsteen: DIENSTBAARHEID
Tweede zondag - twee stapstenen: ACTIE | TOEKOMST
Derde zondag - twee stapstenen: NABIJHEID | VERTROUWEN

Gebed om ontferming:

Heer, zie om naar onze aarde, uw wereld,
met oeverloze ellende en onmenselijkheid.
Is er nog toekomst?
Ze lijkt zo duister en zonder uitzicht.
Waaruit kunnen wij nog nieuwe levenskracht en moed putten?
Als wij vertwijfelen en wanhopen, god-verloren,
kom ons dan tegemoet, laat ons ervaren dat we er niet alleen voor staan.
Herschep in ons het vertrouwen om verder te gaan.

Wek Uw kracht en kom ons bevrijden.

of:

God van barmhartigheid,
U schenkt ons steeds weer nieuwe kansen,
ook als we twijfelen of U wel met ons begaan bent
en onze toevlucht zoeken tot valse zekerheden.
Wij bidden U: verfris ons met het levende water van Jezus' woorden,
laat liefde en wijsheid bij ons binnensijpelen
en maak ons tot mensen die dorsten naar gerechtigheid.
Kom bij ons aanwezig, God, nu wij ons tot U keren,
en ontferm U ook vandaag over ons.

Heer, ontferm U over ons ...

(of -> Lied: Hoe is uw naam - strofe 3)

Moge de barmhartige God zich over ons ontfermen,
ons voorgaan op de weg van bekering
en ons geleiden naar het licht van Pasen.

Openingsgebed:

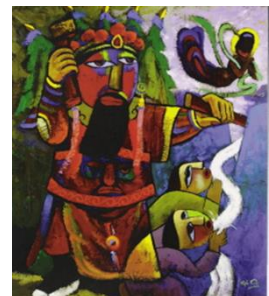
Barmhartige en liefdevolle God,
steeds opnieuw maakt u zich bekend
als een God van leven die zich het lijden
en het klagen van mensen aantrekt.
Zie dan ook naar ons om
in een wereld vol ellende en onmenselijkheid;
schenk ons het vertrouwen dat we er niet alleen voor staan;
en zet ons in beweging om onrecht ten goede te keren,
zoals Hij het heeft gedaan: Jezus, uw Zoon en onze broeder – amen.

Eerste lezing: Uit het boek Exodus (Ex. 17, 3-7)

3 In die dagen leden de mensen in de woestijn hevige dorst;
zij bleven tegen Mozes morren
en zeiden: `Waarom hebt u ons weggevoerd uit Egypte
als we toch met kinderen en vee van de dorst moeten sterven?'

4 Mozes klaagde zijn nood bij de Heer:
'Wat moet ik toch doen met dit volk?
Ze staan op het punt mij te stenigen.'

5 De Heer antwoordde Mozes:

`Ga met enkelen van Israëls oudsten voor het volk uit,
neem de staf in uw hand,
waarmee u de Nijl geslagen hebt, en ga op weg.
6 Ik zal ginds, voor uw ogen, op een rots staan, op de Horeb.
Sla op die rots: er zal water uit stromen zodat de mensen kunnen drinken.'
Mozes deed dat in het bijzijn van Israëls oudsten.
7 Hij noemde de plaats Massa en Meriba
vanwege de verwijten van de Israëlieten
en omdat zij de Heer hadden uitgedaagd door zich af te vragen:
`Is de Heer nu bij ons of niet?'

Tussenzang: Psalm 95 (94) 1-2, 6-7, 8-9

Refrein: Luistert heden naar mijn stem: weest niet halsstarrig.

Komt, laat ons de Heer met gejubel begroeten,
juichen wij toe de Rots van ons heil.

Laat ons verschijnen voor Hem met een lofzang,
Hem met liederen eren.

Komt, laat ons aanbiddend ter aarde vallen,
neerknielen voor Hem die ons schiep.

Hij is onze God en wij zijn volk,
Hij is de herder en wij zijn kudde.

Luistert heden dan naar zijn stem:
weest niet halsstarrig als eens in Meriba,
zoals in Massa in de woestijn;

Waar uw vaders Mij wilden tarten
ofschoon zij mijn daden hadden gezien.

Tweede lezing: Uit de Romeinenbrief (Rom. 5, 1-2.5-8)

Broeders en zusters,

1 Gerechtvaardigd door het geloof
leven wij in vrede met God door Jezus Christus onze Heer.

2 Hij is het die ons door het geloof
de toegang heeft ontsloten tot die genade waarin wij staan;
door Hem ook mogen wij ons beroemen
op onze hoop op de heerlijkheid van God.

5 En de hoop wordt niet teleurgesteld,
want Gods liefde is in ons hart uitgestort
door de heilige Geest die ons werd geschonken.

6 Want Christus is voor goddelozen gestorven op de gestelde tijd,
toen wij zelf nog geheel hulpeloos waren.

7 Je zult je leven niet snel geven voor een rechtvaardige,
al zou misschien iemand de moed hebben
te sterven voor een goed mens.

8 God echter bewijst zijn liefde voor ons juist hierdoor
dat Christus voor ons is gestorven toen wij nog zondaars waren.

Lied: Zingt voor de Heer een nieuw gezang (ZJ 402)

<https://www.youtube.com/watch?v=Wnegrfct0MU>

Zingt voor de Heer een nieuw gezang!
Hij laaft u heel uw leven lang
met water uit de harde steen.
Het is vol wond'ren om u heen.

Hij gaat u voor in wolk en vuur,
gunt aan uw leven rust en duur
en geeft het zin en samenhang.
Zingt dan de heer een nieuw gezang!

Een lied van uw verwondering
dat nog uw naam niet onderging,
maar weer opnieuw geboren is
uit water en uit duisternis.

De hand van God doet in de tijd
tekenen van gerechtigheid.
De Geest des Heren vuurt ons aan
de heil'ge tekens te verstaan.

Wij zullen naar zijn land geleid
doorleven tot in eeuwigheid
en zingen bij zijn wederkeer
een nieuw gezang voor God de Heer.

Evangelie: (Joh. 4, 5-15, 19b-26, 39a. 40-42)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Mattheüs.

5 Jezus kwam bij de Samaritaanse stad Sichar,
die in de buurt ligt van het stuk grond
dat Jakob aan zijn zoon Jozef had gegeven,
6 en waar zich de Jakobsbron bevindt.
Jezus, die afgemat was van de tocht, was bij de bron gaan zitten.
Het was ongeveer het zesde uur.
7 Een Samaritaanse vrouw kwam water putten.
Jezus sprak haar aan: 'Geef Mij wat te drinken.'
8 Zijn leerlingen waren eten gaan kopen in de stad.
9 De Samaritaanse vrouw antwoordde:
'Hoe kunt U als Jood te drinken vragen aan mij, een Samaritaanse?'
Joden willen namelijk met Samaritanen niets te maken hebben.
10 Jezus hernam: 'Als u de gave van God kende,
als u wist wie het is die tegen u zegt: geef Mij te drinken,
dan had u Hem erom gevraagd en Hij had u levend water gegeven.'
11 'Maar heer,' zei de vrouw,
'U hebt niet eens een emmer en het is een diepe put.
Waar wilt U dat levende water dan vandaan halen?'
12 Of bent u soms groter dan onze vader Jakob,
die ons de put heeft nagelaten en er zelf uit gedronken heeft,
evenals zijn kinderen en zijn kudden?'
13 Jezus antwoordde: 'Iedereen die drinkt van dit water, krijgt weer dorst,
14 maar wie drinkt van het water dat Ik hem zal geven,

krijgt in eeuwigheid geen dorst meer; integendeel:
het water dat Ik hem zal geven,
zal in hem opborrelen als een bron van eeuwig leven.’
15 ‘Heer,’ zei de vrouw, ‘geef mij van dat water,
dan zal ik geen dorst meer hebben
en hoef ik hier niet telkens te komen putten.’
19 ‘Ik zie dat U een profeet bent.
20 Onze voorouders hebben op die berg daar God aanbeden,
maar volgens jullie is Jeruzalem de plaats waar men moet aanbidden.’
21 ‘Geloof Me,’ zei Jezus,
‘er komt een uur dat men niet meer op die berg daar
en ook niet in Jeruzalem de Vader zal aanbidden.
22 Jullie aanbidden wat je niet kent,
wij aanbidden wat we wel kennen;
de redding komt immers uit de Joden.
23 Er komt een uur, ja het is er al,
dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid:
dat zijn de aanbidders waar de Vader naar uitzielt.
24 God is geest, en zij die Hem aanbidden,
moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.’
25 De vrouw antwoordde: ‘Ja, er komt een Messias, dat weet ik.’
‘Als die er is, zal Hij ons alles verkondigen.’
26 Daarop zei Jezus tegen haar:
‘Dat ben Ik, degene die met u spreekt.’
39 Uit die stad waren vele Samaritanen in Hem gaan geloven.
40 Toen de Samaritanen naar Hem toe gekomen waren,
vroegen ze Hem bij hen te blijven. Hij bleef daar twee dagen.
41 En nog veel meer kwamen er tot geloof door zijn woord.
42 En ze zeiden het ook tegen de vrouw:
‘Nu geloven we niet meer op grond van wat jij verteld hebt;
we hebben Hem zelf gehoord en nu weten we:
dit is werkelijk de redder van de wereld.’

Overweging(en):

Twijfel niet: de Ene blijft ons nabij

1

Waar was God in Auschwitz? Waar was God in Gaza? Deze twijfel borrelt op in tijden van lijden. Wanneer het leven bedreigd of ontmenselijkt wordt stelt een mens de vraag naar Gods aanwezigheid.

Een weg van bevrijding gaan is geen pad over rozen bewandelen. Ook dan kan het leven zeer moeilijk worden. Dat ervoer het volk Israël in de hitte van de woestijn en twijfel haar overmande.

Met een steen in de hand keert het volk zich tegen zijn leider. Bedreigd haalt Mozes verhaal bij de Ene, zijn opdrachtgever. Wat moet ik doen?

Neem je staf waarmee je de wateren sloeg en je volk uit Egypte leidde. Sla daarmee op de rots. Het water zal de dorst van je volk lessen en doen leven. Weet dat ik altijd aanwezig ben. Twijfel niet. Op de Horeb zal ik je tien woorden geven. In die woorden ben ik steeds aanwezig en zal ik je volk richting geven. Zo bouwt de Ene, God bevrijder, aan vertrouwen.

2

De Ene beantwoordt onze twijfel met de gave van de Thora, het Woord van leven. Hij is aanwezig in de tien woorden die richting geven aan ons leven en samenleven.

Veel jongeren zijn mentaal kwetsbaar. Wij horen het voortdurend in het nieuws. Er zijn onvoldoende opvanghuizen voor hen. Veel werkende mensen kennen een te grote druk en herstellen stap voor stap van een burn-out.

Een overvloed aan consumptie lest de dorst niet naar een fundament en een diepere vervulling. Vorige zomer werd de laatste vaste rustdag afgeschaft. De prestatiedruk verhoogt. 24/7 zal er geproduceerd worden. Wij zijn doof voor het woord van de Ene die ons één dag op zeven de noodzakelijke rust geeft, ons bevrijdt van de tirannie van de arbeid.

3

Zoals het volk Israël in de woestijn dorst had, zo heeft ook de Samaritaanse vrouw dorst. Ook zij moet niet twijfelen wanneer zij de hitte van de dag trotseert. De Ene is ook haar nabij in het woord waardoor Jezus zich hier laat inspireren.

Bij de bron ontmoet de Jood Jezus de Samaritaanse vrouw. Zij draagt de last van haar volk, getekend door overheersers en verdeeldheid. Ook zij mag vertrouwen op Gods aanwezigheid. Jezus doorbreekt muren van vijandschap – van Jood versus Samaritaan, van man versus vrouw, van de reine versus de onreine – en opent een horizon van verzoening. Hij vraagt om water, erkent haar menselijkheid en schenkt haar de diepste waardigheid. Samen zullen zij de Ene aanbidden in Geest en waarheid. Zo wordt dorst tot toekomst, verdeeldheid tot gemeenschap, en wanhoop tot vertrouwen.

4

Ook vandaag dorsten mensen naar verbinding overmand door twijfel over hun bestaan. Een kantelende wereld laat ons leven wankelen. Angst en wanhoop verdelen de samenleving. Meninge worden als waarheid verkondigd. Soms wordt de waarheid bewust geweld aangedaan: leugens worden als waarheid aangeboden, andersdenkenden worden als vijanden vernietigd. Sociale media klinken als echokamers van het eigen gelijk.

Ook vandaag geeft het woord van de Ene richting. Wel is het aan ons om naar zijn woord te handelen. De Ene herinnert ons aan het gebod om niet vals te getuigen tegen onze naaste. Dit is de radicale oproep om te strijden tegen desinformatie en roddel in het publieke debat. Het is het water van de waarheid in een stroom van online misverstanden.

5

Twijfel niet. De Ene blijft aanwezig. Hij is niet aanwezig in onze comfortzone, maar op het snijvlak van ons menselijk falen. De Ene beantwoordt de vraag 'Waar was God?' met de vraag 'Waar zijn jullie?'

Gelukkig zijn er ook vandaag mensen en volkeren die een tegenbeweging vormen die zich laten richten door Gods woorden.

Wereldwijd trokken mensen een rode lijn voor Gaza waardoor zij hun regeringen onder druk zetten iets te doen om het bloedvergieten in Gaza te stoppen.

Zo ook bij de partners van Broederlijk Delen. Het Kukama-volk in Peru strijdt voor hun leefgebied rond de Marañón-rivier, jarenlang vervuild door olie lekken. Dankzij hun vrouwenorganisatie kreeg de rivier wettelijke rechten, bevestigd in hoger beroep, met de vrouwen als hoeders. Deze vrouwen dorsten naar gerechtigheid zoals de Samaritaanse vrouw naar erkenning. Ondanks dit baanbrekende succes en internationale erkenning worden inheemse gemeenschappen en hun verdedigers bedreigd door geweld, repressie en wetten die hun werk bemoeilijken.

6

Twijfel niet: de Ene blijft ons nabij. Laten wij handelen naar zijn woord. Het is nú tijd voor actie. De toekomst hebben we samen in de hand.

(Jef Wauters)

Insteek Broederlijk Delen:

Als mensen vragen: 'Waar is God?', opent Hij een bron van leven. Niet in macht of triomf, maar in de stille trouw van wie blijft opstaan. In de stem die recht zoekt, in de handen die brood delen, in de ogen die weigeren de ander als vijand te zien. In Peru draagt het Kukuma-volk de gevolgen van oliewinning rond de Marañón-rivier. Water is leven. Daarom verzetten vrouwengroepen zich, ondanks veel tegenstand. Zo kan de rivier beschermd worden.

Vraag/uitdaging

Wat is jouw verzet tegen onrecht? Kies uit het volgende lijstje: 25%-revolutie - afwijzing - anders denken - beleid beïnvloeden - betoging - burgerbeweging
- dialoog - gemeenschap vormen
- hervorming - jeugdbeweging - juiste woorden-
juridische stappen- luisteren- neen zeggen
- opstand - optocht - politiek- rebellie - signaleren-
standvastigheid - stilte - vasten - verder
kijken - vereniging - voortdoen - een vuist maken
- weigeren

De nieuwe oorlog in het Midden-Oosten is nog maar pas losgebroken en wat ons meteen verontrust en bezig houdt zijn de stijgende energieprijzen. Nog vlug gaan tanken, je weet maar nooit. En terwijl je aan de pomp staat, besef je hoe afhankelijk ik, jij en wij allen zijn van zoveel en dus ook hoe kwetsbaar. Hebben we dat echt nodig als levenswater in het evangelie en is het daar waar we naar dorsten?

In de tijd van de doortocht van het Joodse volk door de woestijn zat de olie nog verborgen onder het zand maar er waren wel andere dingen waar men niet zonder meende te kunnen: de vleespotten in Egypte en het vruchtbare, verfrissende water van de Nijl.

Je moet al een sterk karakter hebben om daar niet naar te verlangen wanneer je rond tjoelt in de verzengende hitte van de woestijn. Het moet voor Mozes niet simpel geweest zijn om het morrende volk te paaien. Hoe hou je mensen in beweging wanneer er geen doel is? Ik bedoel, het wegtrekken uit de slavernij was een groots project, een doel om voor te gaan, maar dan begint het, zeker wanneer alle comfort wegblijft en het einde van de tunnel niet in zicht is. Hoe hou je het uit zonder aan wanhoop ten prooi te vallen, zonder toe te geven aan het instant geluk van de vleespotten? Het is dezelfde vraag die je kunt stellen aan mensen in een uitzichtloze oorlog, al dan niet op de vlucht...

Hoe hou jij het uit wanneer je leven door ziekte of tegenslag een woestijn is en je hopeloos smacht naar een druppeltje geluk of gezondheid? Vroeger kon men de mensen vaak paaien met een belofte: "het lijden van deze tijd weegt niet op tegen de heerlijkheid die u in de hemel te wachten staat." (cfr. Rom. 8, 18) Sorry voor het beeld maar het doet een beetje denken aan die wortel op een stok die de ezel vooruit doet gaan. Hopelijk moet je op het einde van je verblijf hier in het aards tranendal niet vaststellen welke ezel je wel geweest bent !

'k Wil maar zeggen, hoop en perspectief zijn iets van hier en nu, heel concreet, grijpbaar maar wel zo dat het je gaande houdt, je er niet aan vasthangt. Anders gezegd: wanneer je honger hebt, het verschil tussen een appel eten of een praline... begrijp je?

Waar Mozes het Joodse volk toe uitnodigt, is vertrouwen te hebben. God zal hen niet in de steek laten maar hen geven wat ze nodig hebben om de moeilijke periode door te komen. Het waterwonder is daar een voorbeeld van. En dus geen hoop zonder vertrouwen, die onderliggende steun, die houvast waarop mensen kunnen terugvallen wanneer zekerheden wegvallen en chaos de kop op duikt. Vertrouwen is altijd belangrijk.

In het Evangelie gaat het ook over vertrouwen. Merk het aanvankelijk cynisme bij die Samaritaanse vrouw. Joden spreken normaal niet met Samaritanen. Het wederzijdse wantrouwen is groot. "Waarom zoek jij toch contact met mij?", vraagt ze zich terecht af. Ze is in haar vertrouwen al zo dikwijls geschaad geworden, ook door haar eigen volk. Ze is waarschijnlijk bron van haat want anders zou ze niet op het heetst van de dag water komen putten maar samen met de andere vrouwen van het dorp 's morgens in de koelte... Wat is er toch allemaal misgelopen in haar leven dat ze de veiligheid van de eenzaamheid opzoekt?

Is ze gebruikt voor 't geld, misbruikt? In ieder geval zoals ze nu leeft heeft ze weinig perspectief, hoop op een beter leven, zit ze vast. Tot die onverwachte ontmoeting daar met Jezus die haar duidelijk maakt dat ze uit een ander vaatje mag tappen. "Jou ontmoeten is voor mij nieuw leven, jou ontmoeten is voor mij een nieuw begin", wie weet heeft ze iets gelijkaardigs gezongen toen ze zot content terug naar 't dorp liep. Vertrouw maar op God, anker je maar vast aan Hem, geven beide verhalen ons vandaag mee. Moge Hij onze bron van hoop zijn.

(Miguel Dehondt)

Maar waarom doen we wat we doen in deze veertigdagentijd?

Waarom vasten we, bidden we en proberen we meer aandacht te hebben voor onze naaste? Wat houdt ons gaande als gelovige, als christen?

De uittocht uit Egypte was geen uitstapje. Het was een tocht vol beproevingen.

Het werd een verhaal van honger en dorst, van twijfel en gemor.

Het volk begon zich af te vragen: was het wel een goed idee om te vertrekken?

Was het niet veiliger in Egypte, hoe benauwd het ook was?

En vooral: is de Heer wel met ons?

De woestijn is niet alleen een geografische plek. Het is ook een innerlijke toestand. Ieder van ons kent momenten van woestijn. Wanneer het droog wordt in ons hart. Wanneer niets meer lukt. Wanneer het gebed niet meer vanzelf gaat.

En dan komt die vraag: Waar is God nu? Waar haal ik mijn kracht vandaan?

De Samaritaanse vrouw lijkt daar een eenvoudig antwoord op te hebben.

Ze piekert niet eindeloos. Ze blijft haar dagelijkse weg gaan. Ze komt water halen aan de put, op het heetst van de dag. Misschien omdat ze ongezien wil blijven. Misschien omdat dat kleine ritme van elke dag haar houvast geeft.

Aan de kust maakte ik iets gelijkaardigs mee. Mensen die je niet altijd in de kerk ziet, maar die tussen werk en bezigheden door toch even een kapel binnenglippen om een kaarsje te branden. Niet altijd uit wanhoop. Vaak eerder als een gebaar van overgave. Een stil teken van vertrouwen: Heer, ik leg het in uw handen. Kome wat komt.

Zo'n ervaring overkwam ook grote heiligen. Sint Franciscus hoorde ooit een stille, indringende stem in zijn hart: "Bouw mijn kerk op."

Aanvankelijk dacht hij dat hij letterlijk een kerkgebouw moest herstellen.

Pas later begreep hij dat God iets anders bedoelde: dat hij mensen opnieuw moest opvissen – de armen, de melaatsen, de gekwetsten.

Blijkbaar vraagt God ook aan ons om het beste van onszelf te geven.

Om onze talenten in te zetten voor een wereld met meer hoop.

In het evangelie begint Jezus met een heel eenvoudige vraag:

"Geef mij te drinken." In eerste instantie lijkt Jezus degene die dorst heeft.

Maar gaandeweg blijkt dat Hij vooral de dorst van de vrouw zichtbaar maakt.

Zoals God ook in de woestijn de dorst van zijn volk zichtbaar maakt:
niet alleen dorst naar water, maar dorst naar richting, naar leven.
De plaats waar Mozes water uit de rots slaat heet Horeb:
de plaats van het verbond, waar God zijn wet gaf.
Alsof het verhaal wil zeggen: zonder water is er geen leven,
zonder God is er geen richting in het leven.
Ook de Samaritaanse vrouw verlangt naar meer diepgang.
Naar een liefde die haar leven vervult. "Levend water" noemt Jezus het.
Geen stilstaand water uit een put, maar fris stromend bronwater. God wil zijn leven in
ons laten stromen, als een bron die van binnenuit opwelt.

Door Jezus' kruis op die andere berg Golgotha, mogen wij opnieuw kinderen van God
zijn, schrijft Paulus (tweede lezing). En Johannes vertelt verderop in het evangelie, dat
uit de zijde van Jezus water stroomt, Levend water! Daar, hangend aan het kruis, wordt
Gods liefde tot het uiterste zichtbaar. Hij geeft er de heilige Geest.

En precies die liefde ervaart de Samaritaanse vrouw. Ze voelt zich gekend.
Haar leven wordt benoemd, maar niet om haar vast te zetten. Ze ontdekt: ik word gezien
– en toch niet afgewezen. ik word doorgrond – en toch bemind. En dat verandert alles.
Ze laat haar kruik achter. Dat detail is geen bijzaak.
Die kruik stond voor haar oude leven. Ze laat hem staan en loopt naar de stad.
Terug naar de gemeenschap. En daar wordt zij zelf een bron voor anderen.

Is dat niet ook onze weg? We kunnen veel praten over geloof.
Over God, over kerk, over samenleving. Maar pas wanneer iemand zich werkelijk
aangesproken weet, begint er iets te stromen van binnen.

Ondertussen spreekt Jezus met zijn leerlingen over voedsel en oogst.
Zijn voedsel is: de wil doen van de Vader. Zijn oogst zijn de mensen die open worden
voor de Blijde Boodschap. En terwijl de leerlingen nog discussiëren, is de vrouw al
onderweg. Een hele stad komt in beweging.
Niet om haar – maar om Hem.

Misschien lijkt onze tijd soms ook een woestijn. De dorst naar vrede, toekomst en hoop is
groot. Maar telkens wanneer iemand zijn dorst durft erkennen,
begint er opnieuw iets te stromen. God is geen idee. Hij is een bron.
En wie zich door die barmhartige liefde laat aanspreken, ontdekt: er stroomt meer in mij
dan ik dacht.

Moge deze veertigdagentijd voor ons geen droge periode zijn, maar een tijd waarin we
opnieuw naar de Bron gaan. Dat wij onze kruiken durven neerzetten.
Dat wij tijd durven verliezen aan God – en zo leven winnen.

Ik wens jullie allen een goede en eerlijke tocht naar die Bron,
opdat onze naastenliefde groter en duurzamer mag worden.

(Hans Devos)

Vreugde van mijn hart – Sela

<https://www.youtube.com/watch?v=8qWhU8i5828>

Ziet U mijn rusteloze hart
dat naar U vraagt, op antwoord wacht?
Luister o Heer, waar moet ik heen?
Ik heb U nodig, U alleen.

Geef mij het levend water, Heer.
Mijn bron staat droog, ik heb niets meer.

Houd mij met beide handen vast
en troost mijn rusteloze hart.

Jezus, laat uw aanwezigheid
mijn diepste vreugde zijn.
U die mij naar het water leidt;
een bron in de woestijn.

Vrede vervult mijn hart.
Liefde stroomt bij mij binnen.
Jezus, U bent mijn kracht, o Heer.
U, de vreugde van mijn hart.

Water dat opwelt uit een bron;
de plaats waar ik U tegenkom.
Water dat sprankelt en dat leeft:
het nieuwe leven door de Geest.

Heer Jezus,
onze dorst is zo groot,
dorst naar dingen
die onbelangrijk zijn.
Help ons
te komen bij ons diepste verlangen
dat vaak verborgen is
onder de kleine drukte van elke dag,
onder zorgen
voor mensen en materie.
Breng ons
bij ons verlangen naar U,
de Enige die onze dorst kan lessen,
de Enige die onze honger kan stillen,
de Enige die ons door en door kent.

En zeg ons dan
zoals destijds aan de Samaritaanse bij de put:
'Ik heb Levend Water voor jou!
Geloof Mij: de Vader zoekt jou.
Ik ben degene op wie je zo wacht,
Ik ben het naar wie je zo tracht.
Ik heb Levend Water voor jou!'. (naar Iny Driessen)

De bron van echt leven ligt niet in de dingen buiten jou
waarvan het grote Nooit Genoeg de dorst nooit lest.
De bron van echt leven
vind je in jezelf, in je diepste binnenste,
daar waar Hij die heet 'Ik zal er zijn'
je aanspreekt en zegt:
'Ik ben het die met je spreekt.'
Wie zich door Hem laat raken,
ontdekt de waarheid over zichzelf:
de gebrokenheid van het bestaan
én de genezende kracht die van Hem uitgaat.
Wie zich door Hem laat raken,
ontdekt gaandeweg dat niet geslacht of afkomst,

niet prestatie of bezit bepalen wie je bent,
maar het gedragen zijn door zijn Liefde
die je zegent en zendt naar anderen toe.
Aan deze Bron van levend water
put je nooit vergeefs. (Carlos Desoete)

Bij de bron

Als je de hitte van de dag moet dragen,
is het heerlijk om even te zitten bij de bron.
Gewoon om wat uit te rusten
of om even bij te tanken.
Het is weldadig om even uit te blazen
en om echt tot jezelf te komen.
Even zomaar zittend aan de bron,
mag je je gedachten laten gaan,
op zoek naar jezelf, naar je eigen ik.
In de vredige rust van de bron
ontdek je wie je bent.
Je voelt er de verbondenheid
met je eigen wortels, je oorsprong.
En daarin klinkt dan de roep
om te worden wie je in oorsprong bent:
een kind van mensen, van God.
Zittend bij de bron word je zelf een bron.
Thuiskomend bij jezelf
word je een thuis voor anderen.
Je mag er in gesprek gaan
met je diepste zelf, met de Gever van alle leven.
Je wordt er een ander mens van.
Zomaar even aan de bron zitten
is geen verloren tijd, maar kostbare tijd.
Het geeft nieuwe energie
om zelf een bron van levend water te worden. (Wim Holterman osfs)

Woorden van geloof:

Ik geloof in God, onze Vader,
die de schepping aan de mens toevertrouwde
om ze volgens zijn droom verder uit te bouwen.

Ik geloof in Jezus,
die ons in woord en daad getoond heeft
hoe wij levend water kunnen zijn.

Ik geloof in de Geest,
die ons de kracht, moed en durf geeft
om dit waar te maken.

Ik geloof in een Kerk van mensen,
die samen bouwen
aan Gods Rijk van vrede en gerechtigheid. Amen.

Voorbeden:

(naar map Broederlijk Delen)

Laat ons bidden voor wie gebukt gaat onder wanhoop of moedeloosheid:
dat zij in de ontmoeting met anderen 'levend water' mogen ervaren,
en dat zij Gods aanwezigheid tastbaar voelen
in de solidariteit van mensen die hen nabij willen zijn.

Laat ons bidden voor onze samenleving:
dat mensen weerstaan aan het wij-zijdenken,
en net als Jezus vijandbeelden durven doorbreken
om verbondenheid onder elkaar aan te wakkeren.

Laat ons bidden voor de partners van Broederlijk Delen in Peru:
dat zij niet opgeven de rechten van de inheemse bevolking te verdedigen
en op te komen voor vrouwen in de strijd om hun leefgebied,
en dat onze verbondenheid hen mag bemoedigen.

Laat ons bidden voor onze geloofsgemeenschap:
dat wij elkaar in oprechte openheid beluisteren
en met respect de dialoog aangaan met wie anders denkt
vanuit de overtuiging dat het ons rijker maakt.

Vg.: God van rechtvaardigheid en verbondenheid,
wees ons nabij met uw vertrouwen
zodat we onze onmacht ombuigen
tot daadkracht en verantwoordelijkheid, vandaag en alle dagen – amen.

Lied: Bron in de woestijn (geen Youtube-versie beschikbaar)

**Refr.: Bron in de woestijn, laat ons dat voor elkander zijn
In brood en in wijn zal liefde voor ons redding zijn.**

In het land van zand en stenen, waar elk mens alleen moet wenen,
zonder 't water van het leven is er niets dan dood en pijn,
maar wanneer we liefde geven zal de hele wereld leven,
in een vriendschapsnet geweven, omdat God met ons zal zijn. **Refrein**

Kom, trek mee naar de oasen, waar 't lam naast de leeuw kan grazen
omdat zij ook 't Woord eens lazen van 't beloofde Vredesland.
Horizon waar wij van dromen, vol van bloemen, vlinders, bomen
is die waar we thuis gaan komen. Kom leg jouw hand in mijn hand. **Refrein**

Gebed over de gaven:

Barmhartige en liefdevolle God,
U wil voor ons zijn als een bron
waarvan het water ons verfrist
en nieuwe levensmoed schenkt.
Laat het ook zo zijn met ons samenzijn vandaag,
en maak deze tafel tot een plek waar we elkaar ontmoeten
wars van vooroordelen en misverstanden,
en aan elkaar een luisterend oor en een open hart bieden,
zoals Hij het ons voordeed: Jezus, uw Zoon en onze broeder
– amen.

Groot Dankgebed:

Wij danken U, God,
voor mensen die kunnen delen
om anderen een menswaardig bestaan te verzekeren,
voor hen die hun huis gastvrij openstellen.

Wij danken U, God,
voor mensen die kunnen luisteren

naar het leed van anderen,
die wonden genezen
door de pijn te helpen dragen;
voor mensen die kunnen troosten.

Wij danken U, God,
voor mensen die rust en stilte brengen,
die oog hebben voor kleine dingen,
die zich verheugen in de grootheid van anderen.

Wij danken U, God,
voor mensen die hongeren naar gerechtigheid,
die lijden omwille van het onrecht
dat anderen wordt aangedaan.

Wij danken U, God,
voor mensen die mild zijn in hun oordeel,
die eerbied hebben voor het leven,
die hun hart openen voor vergeving en verzoening.

Wij danken U, God,
voor mensen die zuiver zijn in hun bedoelingen,
die oprecht zijn in hun woorden,
die trouw blijven aan hun vrienden.

Wij danken U, God,
voor mensen die zich spiegelen
aan de levenswijze van Jezus.
Met hen getuigen en loven wij U, God: **Heilig, heilig ...**

Geen andere zekerheid is ons gegeven, Heer God,
dan op weg te zijn naar U.

Ons zoeken naar U
maakt ons tot een volk onderweg.
Mensen die verdwalen worden toegesproken
door Jezus, uw Zoon,
die de Weg, de Waarheid en het Leven is.
En als wij ons nestelen in onze zelfgenoegzaamheid,
Heer, roep ons dan weer op.

Toen Jezus die laatste avond met zijn vrienden aan
tafel zat gaf Hij hun een heilig teken:

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Wij bidden U, Heer God,
stuur ons op weg in de Geest van Jezus, uw Zoon:
dat wij nieuwe wegen van goedheid banen,
paden van gerechtigheid en onderlinge vrede;
dat wij het leven leefbaar maken
en het puin ruimen van ons egoïsme.

Doe onder ons profeten opstaan
die het vuur van uw goedheid brandend houden,
die uw licht laten stralen,
ook in donkere momenten van ons leven.
Door Hem en met Hem en in Hem
zal uw naam geprezen zijn, Heer onze God,
die ons doet leven dankzij uw Geest,
hier en nu en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Onze Vader:

Verbonden met alle christenen,
maar in deze veertigdagentijd speciaal met de mensen
van de Derde Wereld, bidden wij:

Onze Vader...

Vader van alle mensen,
Gij neemt geen vrede met deze wereld
zolang nood en overvloed naast elkaar bestaan.
Gij wilt dat het anders wordt,
beter, rechtvaardiger, eerlijker.
Als wij ons allen daarvoor inzetten,
zullen we vol verwachting mogen uitzien
naar de wederkomst van Jezus Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens:

Als wij om ons heen kijken, moeten wij vaststellen
dat vrede vaak ver te zoeken is.
Jezus, Gij hebt altijd geprobeerd vrede te zoeken,
hebt mensen in hun waarde gelaten.
Ook mensen, die door iedereen verstoten waren
hebt Gij aangesproken, om water gevraagd,
de weg gewezen.
Leer ons die openheid, die verdraagzaamheid,
die eigenschappen zo noodzakelijk voor vrede.
Die vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Lied: Stem die ons roept (ZJ 776)

<https://www.youtube.com/watch?v=Y1Gs-sSEdco>

Stem die ons roept, Vader die draagt,
Rots van vertrouwen aan mensen gewaagd.
Herder die hoedt, niemand verloren,
ieder als beeld van uw liefde herboren.

Refr.: Woord van God is wat Hij doet: Hij geeft leven in overvloed.

Mensen gegeven, getrouw aan elkaar,
verbonden voorgoed in dat oude gebaar:
brood om te worden, wijn om te delen,
wij dragen uw kracht om de wereld te helen. *refrein*

Handen geopend voor iedere nood,
geloof zonder daden geleidt naar de dood.
Geloven is doen wat de woorden beleden,
geloven is werken voor recht en voor vrede. *refrein*

Slotgebed:

Barmhartige en liefdevolle God,
waar mensen in liefde samenkomen
en plannen maken voor een betere toekomst,
daar bent U werkzaam aanwezig.
Zend ook ons op weg om harde woorden terug te nemen,
om verzoening en herstel dichterbij te brengen
en om Uw droom in daden om te zetten,
in deze veertigdagentijd en elke dag opnieuw – amen.

Zegen en zending:

Waar mensen elkaar nabij zijn en ontmoeten in vertrouwen,
daar ontluikt de toekomst zoals het water van een verfrissende bron.
Moge God ons dan ook vergezellen op al onze ontmoetingen,
zodat ze als 'levend water' mogen zijn,
in de naam van (+) de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Dessertje:

't is vasten ... we proberen aan de verleiding van een dessert te weerstaan.